

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

ascensus per scalas in IX. gradus virtutum. 21

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](#)

MARGARITÆ EVANG.

Spiritus vniuntur & absorbētur, ipsumq; in sua ipsorum intima essentia contemplantur & perfruuntur. Et in hoc cœlo anima æternaliter contemplabitur Deum suum, in quo nunc habitat, cū quo viuū effecta est, ex q; emanauit & deifica est, & in quē refluit & spiritus cœlestis est & sentit, cogitat & intelligit vna cū angelis cœlestia, & videt, audit, odoratur, gustat & tangit æterna atq; diuina. Et in hoc anima cœlo quam terre vicinior est. ¶ Ec cum Christi humanitatem induit, inter cœlum & terram, inter diuinitatē & humanitatem consistit. Et si tota cœlestis esse voluerit, terrenam habitationem suā in Christi humilitate abscondere debet: sicutq; in ea nihil erit, nisi Deus homo, & ipsa nusq; in Deo habitabit. Sed nemo istud regnum cœlorum istumq; thesauros in se inuenire, sentire atq; aperire potest, nisi per clauem Dauid, quæ est Christus Iesus filius Dauid. Nec potest quis ad istud cœlum pertingere, nisi per Christum ascendere satagat & intrare. Quo facto, sine dubio thesauros hunc, istudq; regnum cœlorum inueniet. Clavis siquidem ista cuncta arcana referat, et quod ipsa aperit, nemo claudit, & quod claudit, nemo aperit. Quapropter iugiter hanc clauem penes nos circumferamus, & scrinio cordis nostri includamus, ut & nos vicissim ab ipso introduci, et in ipsis includi hereditate mereamur. Et istud est fundamentum atque sera omnium monasteriorum reclusoriorumq;.

Qualiter tribus prædictis scalis ascendere
debeamus per nouem gradus in tripli
ci vita,

Cap. XXI,

Tribus

L I B E R   II.

Tribus itaque prædictis scalis ad tripli-
cem vitam ascendimus , actiuam videli-
cet, spiritualē ac supereffientialem: & quæ-
libet habet in se tres gradus. Quidā nanc⁹ actiuā
vitam ducunt, sed vel ex timore, vt serui, vel spe
lucri, vt mercenarij, non autem ex amore, nec cū
virtutum discretione. Quidam etiam in vita qui
dem spirituali constituti sunt, sed iram atq⁹ ani-
mositates suas uincere ac miti patientia supera-
re, et seiplos, & ea quæ mundus amat contēnere
nequeunt. Quidā deniq⁹ vitam cōtemplatiuam
supereffientiale ducunt, sed infructuosi sunt, quia
nimirum omnis eorum contemplatio in intelle-
ctu, in formis atque similitudinibus, & non in es-
sentiali nuditate , & simplici quiete versatur.

Proinde si proficere cupimus in hac triplici vi-
ta, & nouem his gradibus , qui in Christo Iesu
perfecte existunt, per scalam nostram Christum
Iesum (per quem & perficimur in ipsis nouem
choros angelorum , quibus hæc scala vndiq⁹ est
vallata)ascendere debemus. Etenim quamlibet
scalam tres angelorum chori circumstant, qui ho-
mini auxilium præstant, eique fideliter assistunt,
quatenus ascendere in nouem virtutum gradi-
bus, atque denuo nasci, vtque eius nativitas re-
nouari, & a generatione in generationem mul-
tiplicari, id est , vt ipse de uno choro in alium
ascendere possit . Siquidem in unoquoque cho-
ro per quem ascendit, eius generatio multipli-
catur , & progenies ampliatur , & procedit a
progenie in progeniem , & a generatione in
generationem . Porro, quam negligentes in
isto sint homines , ipse dominus querulan-
do insinuat,dicens; Quia filij huius seculi pru-

Q ij denti-

MARGARITAE EVANG.

dentiores, in sua videlicet negociatione, filii
Iucis in generatione sua sunt. Abiijamus ergo
omnia impedimenta, & per scalam hanc no-
uem graduum ascendamus usque ad regnum &
patriam nostram, ad quam creati, conditi & fa-
cti sumus.

De primo gradu huius scale, qui est timor
domini. Cap. XXII,

Primus autem in hac scala gradus siue sca-
laris, est timor domini, qui initium est salu-
tis nostræ. Qui enim timet Deum, nihil ne-
gligit. Quicunque ergo Deum timet & eius mada-
ta custodiūt, hi ad primū gradum primūque cho-
rum angelorum ascēdunt: & hoc per considerati-
onem dñi nostri Iesu Christi, qui caput nostrum
est, cuiusque mēbra nos sumus, quem (si abscondi-
nolumus, & perpetua velimus incēdia euadere)
sequi nos oportet, & cum ipso ascēdere, attendē-
do qualiter ipse semper cum filiali timore ac re-
uerētia cœlestem patrem suum reuerebatur, eique
obediens et subditus erat, paratus implere, quic-
quid iussus fuerat. Quanto magis ergo nos mise-
ri timere, eique per omnia obediare debemus!

¶ Quā ergo periculose agitur cum illis, qui De-
um nō metuūt? Quātus eos tremor, quātus angu-
stia inuadet in mortis articulo, quod forte adeat iam
præ foribus, cū iudiciū illud graue eis superueni-
et, in quo nulla excusatiōis velamina pretendere
poterunt. Etenim qui Deum filialiter timent, in
primum angelorum chorum recipiuntur: & non
solum in morte ipsorum, sed ex hoc iā nunc præ-
& in timore domini absque mortali peccato per-
site.

